

SOBRE LA PRONÚNCIA DELS NOMS CIENTÍFICS DE LES PLANTES

Victòria Alsina,* Joan Bastardas * i Josep Vigo **

Rebut: febrer de 1988

RÉSUMÉ

À propos de la prononciation des noms scientifiques des plantes

Les auteurs se proposent de donner, aux botanistes et à toutes autres personnes intéressées aux plantes, des orientations précises sur la prononciation des noms scientifiques, prononciation souvent soumise à des irrégularités et des erreurs longuement établis.

D'abord on fait une revision du valeur phonétique des voyelles et des consonnes en remarquant les accords et les divergences entre la prononciation classique du latin, l'italienne ou ecclésiastique (à une longue tradition dans les pays influencés par l'église romaine) et la catalane. La deuxième partie du travail, la plus développée, s'occupe de l'accentuation correcte des mots. Après une synthèse des règles de l'accentuation latine, on donne une relation des suffixes et des formes suffixées les plus usuels dans la nomenclature botanique et, finalement, une liste des noms et des épithètes (correspondant aux plantes vasculaires) dont l'accentuation ne peut pas s'inférer des normes et des cas généraux précédemment exposés.

RESUM

Els autors es proposen donar, als botànics i a tothom interessat en les plantes, orientacions precises sobre la pronúncia dels noms científics que les designen, pronúncia que sovint es troba sotmesa a irregularitats i errors establerts de fa temps.

Hom comença fent una revisió del valor fonètic de les vocals i de les consonants, tot remarcant les coincidències i les divergències entre la pronúncia clàssica reconstruïda del llatí, la italiana o eclesiàstica (que té un cert pes en els països de tradició catòlica) i la catalana. La segona part del treball, la més desenvolupada, tracta de l'accentuació correcta dels noms. Després d'una síntesi de les regles de l'accentuació llatina, hom dona una relació dels sufixos i de les formes sufixades més usuals en la nomenclatura botànica i, finalment, una llista dels noms i dels epítets (corresponents a les plantes vasculars) l'accentuació dels quals no pot inferir-se de les normes i dels casos generals exposats precedentment.

MOTS CLAU: Nomenclatura botànica, pronúncia, noms científics

MOTS-CLÉ: Nomenclature botanique, prononciation, noms scientifiques

* Oficines Lexicogràfiques de la Secció Filològica.

** Secció de Ciències. Institut d'Estudis Catalans Carme, 47. 08001 Barcelona.

Dins el món dels botànics i d'altres cercles relacionats amb la ciència dels vegetals hi ha grans discrepàncies a l'hora de pronunciar el nom convencional de les plantes en llatí, discrepàncies que es produeixen sobretot entre científics que pertanyen a països diferents, amb llengües diferents i amb una tradició de pronunciar el llatí també diferent; però és possible, igualment, de trobar notables discrepàncies entre botànics que pertanyen a un mateix grup, centre o escola, perquè han rebut en l'ensenyament secundari hàbits de pronunciació diversos.

Des de començament de segle els llatinistes han lluitat per obtenir que arreu s'adopti una pronúncia més o menys unificada i d'acord amb allò que sabem que era la pronúncia en l'època clàssica llatina, i perquè s'abandonin les anomenades pronúncies nacionals. La pronúncia clàssica s'ha anat imposant lentament i a casa nostra sembla que ha obtingut una acceptació generalitzada entre els professionals de l'ensenyament. Però hi ha hagut també la pronúncia eclesiàstica del llatí, pràcticament coincident amb la nacional italiana, que descansa en una llarga tradició i que respon aproximadament a la manera de pronunciar el llatí a Itàlia en l'època del Baix Imperi. És el llatí de la litúrgia.

Els principals trets a destacar en la pronúncia que anomenem clàssica són:

- Els diftongs *ae* i *oe* es pronuncien com a tals, és a dir, compostos de dos sons vocàlics i no reduïts a la vocal *e*. Cal tenir en compte, però, que en grec el grup *ae* no constitueix un diftong i que, per tant, aquest grup vocàlic en les paraules d'origen grec es pronuncia en dues síl·labes separades. Per exemple, *aer*, pronunciat *a-er*.
- En llatí els únics diftongs són *ae*, *oe* i *au*. Els altres grups vocàlics es pronuncien en dues síl·labes separades. Per exemple, *co-ri-a-ce-a*, *mem-brana-ce-us*, *Li-li-a-tae*, *lu-te-o-la*. Però cal tenir en compte que en els grups *qu-* i *gu-* la *u* és una semiconsonant; per tant, grups com *qua-*, *gua-*, *que-*, etc., es pronuncien en una sola síl·laba.
- La *y*, que es troba només en paraules d'origen grec, es pronuncia labialitzada, com la *u* francesa o la *ü* alemanya.
- El llatí no distingia gràficament les vocals *u* i *i* de les semiconsonants respec-

tives, ací representades per les lletres *v* i *j*.

- La *h* en posició inicial s'aspira. En posició interior és muda.
- Les consonants aspirades d'origen grec *ch*, *ph* i *th* es pronuncien en llatí clàssic com a *c*, *p* i *t*, respectivament, amb una aspiració.
- El grup *ti* seguit de vocal es pronuncia tal com s'escriu, és a dir, sense palatalitzar-lo, i amb hiat. Per tant *servitium* i *molities* es pronuncien amb quatre síl·labes: *ser-vi-ti-um*, *mo-li-ti-es*.
- La doble *l* es pronuncia com una *l* geminada catalana.
- Tant la *c* com la *g* no es palatalitzen davant *e* i *i*, sinó que conserven el mateix so que davant *a*, *o* i *u*.
- Tant en els grups *que*, *qui* com *gue*, *gui* es pronuncien totes les lletres que els componen. Per tant, no es pronunciaran *ke*, *ki* i *gue*, *gui*, com actualment en català i castellà, sinó *kwe*, *kwi* i *gwe*, *gwi*.
- El grup *gn* davant de vocal es pronuncia amb doble articulació, i no, com se sol fer en la pronúncia italiana, com a *n* palatal, és a dir, com el grup català *ny*. Per tant, el grup *-gn-* de *signum* es pronunciarà com el que trobem en el mot català *signe*.
- La *s* és sempre sorda, mai sonora, encara que es trobi en posició intervocàlica. La diferència que hi ha entre *-s-* i *-ss-* és que aquesta és una doble consonant, és a dir, que es pronuncia com una *s* geminada, encara que per a nosaltres aquesta distinció és una mica difícil de fer.

La taula I mostra les dues pronúncies del llatí avui amb caràcter internacional.

Cal dir que, tot i que actualment es tendeix a pronunciar el llatí a la manera dels clàssics, en alguns punts, aquells que ens resultarien més difícils, no es fa entre nosaltres d'una manera estricta; per exemple, en el cas de les aspirades: la *h-* inicial no s'acostuma a aspirar mai, i les consonants aspirades d'origen grec *ph*, *th* i *ch* no es pronuncien amb aspiració, sinó com a *f*, *t* i *k*, respectivament. De més a més, la *-ss-* tampoc no es fa geminada, sinó simplement sorda.

D'altra banda, hi ha entre els botànics catalans una certa tradició de pronunciar el llatí. No sabem fins a quin punt aques-

TAULA I. Pronunciació del llatí segons el sistema clàssic i l'italià o eclesiàstic.¹

<i>Grafia</i>	<i>Pronunciació clàssica (reconstruïda)</i>	<i>Pronunciació italiana (eclesiàstica)</i>
ae	ae (diftong)	e
oe	oe (diftong)	e
y	ū	i
v	w	v (làbio-dental fricativa: diferent de b)
j	j (semiconsonant)	j (semiconsonant)
h-	h- (aspirada)	(muda)
-h-	(muda)	(muda)
ch	ch (k amb aspiració)	k
ph	ph (p amb aspiració)	f
th	th (t amb aspiració)	t
ti + vocal	ti	tsi
ll	ll (doble l)	ll (doble l)
ce	ke	če
ci	ki	či
ge	ge	že
gi	gi	ži
sc + e i i	sk	š
que	kwe	kwe
qui	kwi	kwi
gue	gwe	gwe
gui	gwi	gwi
gn	gn	ñ
-s-	s (sorda)	s (z si és intervocàlica)
-ss-	ss (geminada)	s (sorda)
x	cs	cs/gz (ex- + voc.)
z	z	dz

1. Els signes fonètics que utilitzem són els següents:

- w - u semiconsonant, com en el castellà *hueso*.
- ū - u arrodonida, com la u del francès *mur*.
- š - fricativa palatal sorda, com les x del català *xeix*.
- z - fricativa alveolar sonora, com la s del català *rosa*.
- g - oclusiva velar sonora, com la g del català *guerra*.
- ž - fricativa palatal sonora, com la g del català *gerra*.
- č - africada palatal sorda, com la tx del català *butxaca*.
- ñ - nasal palatal, com la ny del català *seny*.

ta tradició respon a una pronunciació nacional catalana, que si mai ha existit fóra de molt difícil reconstrucció. Tanmateix, seria interessant d'esbrinar com pronunciaven el llatí, per exemple, el rector de Vallfogona, o Baldiri Rexach o Jacint Verdager. Llavors potser podríem parlar d'una manera catalana de pronunciar el llatí. Sigui com sigui, podem dir que la manera tradicional de pronunciar el llatí entre els botànics catalans (bé que no presenta un caràcter uniforme) coincideix a grans trets amb la pronunciació eclesiàstica, però en difereix en els següents punts:

- c davant e i i es pronuncia com una s sorda.
- ti seguida de vocal es pronuncia «si»: lutetiana.
- x inicial es pronuncia com la x del català «xeix».
- La j es pronuncia com en el català «jo».
- gn es pronuncia com dos fonemes separats i no pas com una nasal palatal (ny).
- En els grups *que, qui, gue, gui* sovint no es pronuncia la u.

NORMES D'ACCENTUACIÓ LLATINES

Potser més important que la recta o, si més no, coherent pronunciació de vocals i consonants és fer caure l'accent sobre la síl·laba en què ha d'anar.

Les regles d'accentuació en llatí són relativament simples. Solament en alguns adverbis l'accent cau a la darrera síl·laba (*istic*); en els restants casos, o cau a la penúltima síl·laba o a l'antepenúltima. Per això les regles d'accentuació fan referència únicament a paraules de tres o més síl·labes.

En aquestes paraules el lloc on ha de caure l'accent depèn de la quantitat de la penúltima síl·laba. Si la penúltima síl·laba és llarga, l'accent cau en aquesta síl·laba (*natúra*). Si la penúltima síl·laba és breu, l'accent caurà en l'antepenúltima (*fémína*).

Són llargues totes les síl·labes tancades, és a dir, aquelles que acaben en consonant seguida d'una altra consonant (incloent-hi el cas de les consonants geminades i de la *x*). Cal, doncs, fer caure l'accent en la penúltima síl·laba en mots com *abnormis*, *Coriandrum*, *interjectus*, *Narcissus*, *palustris*, etc., i en els acabats en *-astrum*, *-ensis*, *-phyllum*, etc. Hi ha, però, vacil·lació tractant-se de grups consonàntics el segon element dels quals és una *r* o una *l*. Així, *integrum* pot ésser accentuat *inté-grum* o *integrum*.

També són llargues les síl·labes que contenen un diftong, tenint en compte que els diftongs llatins són *ae*, *au* i *oe*. Exemples: *europáeus*, *amplexicáulis*, *Chamáerops* (però *fólium*, *vinea*, etc. són mots de tres síl·labes).

Finalment, són síl·labes llargues també aquelles que contenen una vocal llarga (*natúra*). No hi ha regles alhora senzilles i segures que ens permetin de dir que tal vocal és llarga o breu, car el llatí no distingeix gràficament aquestes dues menes de vocals, com fa parcialment el grec, que oposa una òmicron a una omega i una eta a una èpsilon. Solament en paraules d'origen llatí o que tenen sufixos llatins (no grecs) és possible de dir que la vocal que precedeix una altra vocal és breu (*fólium*, *littóreus*, *loliácea*, *cádmea*; els adjectius derivats de noms propis moderns, com *Fráser-Jenkinsius*, *Bertéroa*, o genitius com *favargérei*, *epaunéroi*). En els restants casos caldria consultar el diccionari, cosa

que no sempre és possible de fer amb profit quan es tracta d'una terminologia de creació moderna.

Per tal de facilitar als botànics i a totes les persones interessades en la qüestió l'accentuació correcta dels noms científics de les plantes, fem ací una recopilació de casos generals i de termes concrets. De primer, donem una relació de sufixos i de formes sufixades de mots (o simplement combinacions bisil·làbiques que trobem sovint a final de paraula), que permet de resoldre la majoria dels casos. I a continuació, una llista relativament àmplia de mots (corresponents a plantes vasculars) que no ha estat possible d'agrupar útilment.

En aquestes llistes, no hi incloem aquells sufixos i formes sufixades que, segons les normes d'accentuació llatines que acabem de donar, són clarament plans, com per exemple aquells en què la penúltima síl·laba conté un diftong (-áeus, -cáulus, -cháetus, -pháeus, etc.), o dues consonants darrera la vocal (-áster, -búndus, -éllus, -énsis, -éscens, -ánthus, -bérbis, etc.); tampoc els que són clarament esdrúixols, com aquells sufixos llatins en què les dues últimes síl·labes contenen dues vocals seguides que no formen diftong (-éus, -íneus, -ídium, -áeus, -áriu, etc.).

I. a) Sufixos

'-acus -a -um (gr)

Procedent de: *armeniácus*, *carinthiácus*.

-(l)ágo (llat)

Que actua sobre: *Plumbágo*, *Tussilágo*.

-ális -e (llat)

(1) Relatiu o pertanyent a, procedent de: *aestivális*, *austrális*, *murális*.

(2) (En fem. pl., sufix de noms d'ordre): *Dipsacáles*, *Poáles*.

-(i)ánuus -a -um (llat)

(1) Pertanyent a, procedent de (sobretot amb noms de lloc i persona): *africána*, *dickieánuus*, *montsicciána*.

(2) (En fem. pl., sufix de noms de superordre): *Myrtánae*, *Rosánae*.

-áris -e (llat)

(1) Pertanyent a, propi de: *insuláris*, *poláris*.

- (2) Proveït de, en forma de: *stelláris*, *capilláris*, *navicularis*.
Que s'assembla a: *batrachioïdes*, *aloïdes*, *filiculoïdes*.
- átus -a -um (llet)
(1) Proveït de, en forma de: *aculeátus*, *caudátus*, *dentátus*.
(2) (Participi passiu d'un verb): *dilatátus*, *emarginátus*, *eradicátus*.
(3) (En fem. pl., sufix de noms de classe): *Liliátae*, *Pinátae*.
- óideus -a -um (gr)
(En fem. pl., sufix de noms de subfamília): *Asphodeloïdeae*, *Helleboroïdeae*.
- ópsidus -a -um (gr)
(En neutre pl., sufix de noms de classe): *Magnoliópsida*, *Gnetiópsida*.
- '-culus -a -um (llet)
(Diminutiu): *Ranúnculus*, *Pinguículla*, *obtusiuúsculus*.
- ósus -a -um (llet)
Proveït de, format per: *bracteósus*, *lanuginósus*, *squamósus*.
- érrimus -a -um (llet)
(Superlatiu): *pulchérriima*, *integérrimus*.
- ótus (gr)
Proveït de, que té en abundància: *lepidótus*.
- '-icus -a -um (llet)
Procedent de, propi de: *créticus*, *ibéricus*, *catalaúnicus*.
- '-(r)nus -a -um (llet)
Relatiu o pertanyent a: *diúrnus*, *vérnus*.
- '-idus -a -um (llet)
(1) (Estat): *rígíidus*, *túmidus*.
(2) (En fem. pl., sufix de noms de subclasse): *Astériidae*, *Táxidae*.
- '-ticus -a -um (llet)
Procedent de, propi de: *aquáticus*, *silváticus*, *sylváticus*.
- '-(b)ilis -e (llet)
(Possibilitat, tendència): *móbilis*, *mirábilis*, *frágilis*.
- '-ticus -a -um (gr)
(Propietat, possibilitat de): *narcóticus*, *cathárticus*.
- (át)ilis -e (llet)
Relatiu a, propi de; que té: *aquátilis*, *connéctilis*, *fluviátilis*, *saxátilis*, *grácilis*.
- '-ulus -a -um (llet) (-olus darrere e i i)
(1) (Diminutiu): *lutéola*, *hispidulus*, *Radiola*.
(2) (Estat, tendència): *pátulus*, *péndulus*, *convólvulus*.
- '-imus -a -um (llet)
Procedent, propi de: *marítimus*.
- b) Formes sufixades**
- ínus -a -um (llet)
(1) Originari, relatiu a: *alpínus*, *anserínus*, *valentínus*, *canínus*.
(2) (En fem. pl., sufix de noms de subtribus): *Rutíinae*, *Solaníinae*.
(Cal tenir en compte que hi ha algunes excepcions de mots acabats en -inus que són esdrúixols. Consulteu en tot cas la llista final.)
- ádenus -a -um (gr)
Glàndula: *anádenum*.
- íssimus -a -um (llet)
(Superlatiu): *hirsutíssimus*, *longíssimus*.
- ángulus -a -um (llet)
Angle: *acutángulus*, *quadrángulus*.
- ítes/-ítis (gr)
Semblant a: *otítes*, *clematítis*.
- ánthemum/-on (gr)
Flor: *Anthemis*, *leucánthemum*, *Xeránthemum*.
- ítus -a -um (llet)
(Participi passat): *piperítus*, *crínita*, *aurítus*.
- anthéra (gr)
Florit: *Cephalanthéra*, *Platanthéra*.
- óides (gr)
Relatiu al calze: *microcalýcina*.
- bótrys/-bótryus -a -um (gr)
Raïm: *Eriobótrya*.
- cálamus/-os (gr)
Canya: *Dendrocálamus*.
- calýcinus -a -um (gr)
Relatiu al calze: *microcalýcina*.

- 'calyx/ 'calix (l·lat)
Calze: *micrócalyx*.
- 'cedrus (l·lat)
Cedre: *Libócedrus, oxýcedri*.
- céphalus -a -um (gr)
Cap, part superior: *macrocéphalus, Pterocéphalus*.
- 'ceros/ -as (gr)
Banya: *Helicódiceros, Anthóceros, Aceras*.
- 'charis (gr)
Gràcia, ornament: *Hydrócharis, Eleócharis*.
- chílus -a -um/ -chíles (gr)
Farratge: *hymenochílus, Plagióchíla*.
- 'chloa/ -e (gr)
Herba tendra, verdor naixent: *Echinóchloa, Hieróchloe*.
- chrómus -a -um/ 'chrous -a -um (gr)
Color: *heterochrómus, díchroa*.
- chrýsum/ -on (gr)
Or: *aichrýson, Helichrýsum*.
- 'clados/ -us -a -um (gr)
Branqueta: *acanthóclada, leptócladus*.
- cnémum/ -is (gr)
Tija articulada: *Microcnémum, Polýcnémum*.
- 'cola (l·lat)
Que habita: *saxícola, alpicola, arenícola*.
- 'color -óris (l·lat)
Color: *bicolor, dícolor*.
- 'comus -a -um (l·lat)/ 'comon (gr)
Cabellera: *aurícomus, Pycnócomon*.
- cýtisus (gr)
Mena d'arbre: *Podocýtisus, Gonocýtisus*.
- '(i)dens (l·lat)
Dent: *acútidenš, áequidens*.
- 'eros (gr)
Amor: *anacámpseros*.
- '(i)fer -(i)fera -(i)ferum/ -íferus (l·lat)
Proveït de, que porta: *búlbifer, sómnifer, thurífera*.
- '-ficus -a -um (l·lat)
(Terminació per a formar adjectius): *magníficus*.
- '-fidus -a -um (l·lat)
Fes: *pinnatifidus, bífida*.
- flórus -a -um (l·lat)
Flor: *campaniflórus, flaviflórus, albiflóra*.
- '-fragus -a -um (l·lat)
Que trenca: *rupífragus, Saxífraga*.
- '-(i)frons (l·lat)
Cara: *álbifrons*.
- '-fugus -a -um (l·lat)
Que fa apartar, o s'aparta de: *Cimicífuga, ovífugus*.
- '-gamus -a -um (gr)
Que s'uneix a: *polýgama*.
- '-genus/-géneus/-génius -a -um (gr)
Raça, procedència; reproducció: *alpígenus, heterogéneus*.
- '-(i)ger -(i)gera -(i)gerum /-ígerus (l·lat)
Proveït de: *sétiger, lanígerus*.
- géton (gr)
Mena d'arbre: *Potamogéton, Aponogéton*.
- glóchin (gr)
Punxa: *microglóchin, Triglóchin*.
- glúmísis (l·lat)
Gluma: *acutiglúmísis, biglúmísis*.
- gónatus -a -um/ -os -on
Reproducció: *Polygónatum*.
- '-gonus (gr)
Angle, cantell: *Polýgonum, tetrágonum*.
- '-gynus -a -um (gr) /-e
Sexe femení: *pentágynus, monógyna, Homógyne*.
- '-lepis (gr)
Clofolla, esquama: *isólepis, macrólepis*.
- léucus -a -um /-os -on (gr)
Blanc: *hololéucos, ochroléuca*.
- límon (gr)
(Nom turc i àrab de la llimona): *Goniolímon, Acantholímon*.

- 'lobus -a -um (gr)
Lòbul; clofolla: *tenuilobus*, *trilobus*,
aequiloba.
- 'lophus (gr)
Cresta, crinera: *alectorólophus*, *Ca-
ryólopha*.
- mélanos (gr)
Negre: *calomélanos*.
- 'merus -a -um (gr)
Part, porció: *trimerus*, *pentámera*.
- 'myces (gr)
Fong: *Saccharómyces*.
- néma (gr)
Fil: *Aethionéma*.
- ódes (gr)
Semblant: *Gnaphalódes*, *chloódes*.
- 'odon (gr)
Dent: *microdon*, *Cynodon*.
- odórus -a -um (llat)
Olor, aroma: *inodórus*, *citriodóra*.
- 'olens (llat)
Que fa olor: *suavéolens*, *gravéolens*.
- ótis
Orella: *Myosótis*, *Ptychótis*.
- 'parus -a -um (llat)
Part, reproducció: *vivíparus*, *multí-
para*.
- '(i)pes -(í)pedis (llat)
Peu: *lóngipes*, *laevipes*.
- pétalus -a -um (gr)
Pètal: *anopétalum*, *apétalum*, *albipé-
tala*.
- 'phagus -a -um (gr)
Que menja: *polýphagus*, *Polýphaga*.
- 'philus -a -um (gr)
Que té simpatia, tendència: *oreó-
philus*, *Ammóphila*.
- 'phorus -a -um (gr)
Proveït de: *adenóphora*, *anthropó-
phorum*.
- 'phyton/ -um (gr)
(1) Planta: *Psilóphyton*, *Sýmphytum*.
(2) (En neutre pl., sufix de noms de
divisió): *Spermatóphyta*, *Pteridó-
phyta*.
- phýtinon (gr)
(En plural, sufix de noms de sub-
divisió): *Magnoliophýtina*, *Cicado-
phýtina*.
- 'pilus -a -um /'-pilis (llat)
Amb pèls: *rufipilus*, *brevípila*.
- 'pitys (gr)
Pi: *Sciadópitys*, *chamáepitys*.
- 'poa (gr)
Herba: *Sclerópoa*, *hemípoa*
- 'podus -a -um (gr)
Peu: *bracrýpodus*, *ápodum*.
- pógon (gr)
Barba: *Tragopógon*, *Andropógon*.
- 'porum (llat)
Porus: *Myóporum*.
- 'prasum (gr)
Porro: *amelóprasum*, *scorodópra-
sum*.
- 'pterus -a -um /'-pterus
Ala; falguera: *ápterus*, *trípterus*, *Cys-
tópterus*.
- 'ptilon (gr)
Ploma: *Micróptilon*.
- '(o)pus (gr)
Peu: *Aelúropus*, *Corónopus*, *Micro-
pus*.
- pýrum/ -on (gr)
Forment, blat: *Agropyron*, *Fagopy-
rum*.
- 'queter -tra -trum (llat)
Angle: *tríquetra*, *tetráquetra*.
- 'rachis (gr)
Nervi de la fulla, raquis: *pachýra-
chis*.
- (r)rhínium (gr)
Nas: *Anarrhínium*, *Chenorhínium*.
- (r)rhízos -a -on (gr)
Rel: *anemone'r rhízos*, *arrhíza*.
- scápus -a -um (llat)
Tija: *breviscápum*, *longiscápum*.
- selínium (gr)
Julivert: *Conioselínium*, *melanoseli-
num*.
- sépalus -a -um (llatí botànic)

Sèpal: *macrosèpalus, angustisèpala*.

'-seris (gr)
Mena de xicoira: *Apóseris, Arnóseris*.

-sétus -a -um (llet)
Aglles de les coníferes, seta: *longisétus, breviséta*.

-sórus (gr)
Munt: *Cyclosórus, Pleurosórus*.

'-spathus -a -um (llet)
Espata: *albíspathum, brevispatha*.

-spícus -a -um (llet)
Espiga: *multispícus, longispíca*.

-spínus -a -um /-spínis (llet)
Espina: *acutispínis, longispína*.

'-sporus (gr)
Llavor: *echinósporus, Pittósporum*.

-stáchy(u)s -a -um / -stáchyos -on (gr)
Espiga: *distáchyon, polystáchy(u)s*

-stémum / -on (gr)
Suport, tija: *Trachystémón, steragmostémum*.

'-stichus -a -um (gr)
Renglera: *acróstichus, Polýstichum*.

-stílus -a -um (llet) / -styles -is / -on (gr)
Tija, estil: *longístila, Adenostýles, Fimbristýlis*.

-théca (gr)
Capsa: *Artothéca*.

'-therum (gr)
Estiu: *Piptátherum, Achnátherum*.

'-thrix / '-trichos -e -on /-us -a -um (gr)
Crinera, pèls: *erythrótrichus, polýtricha, Callýtriche*.

'-tomus -a -um (gr)
Tall, divisió: *dichótomus*.

'-tropis (gr)
Carena: *Oxýtropis*.

'-tropus -a -um (gr)
Manera de ser: *Átropa, Monótropa*.

-úros / -us -a -um
Cua: *alopecúrus, myúros*.

'-vagus -a -um (llet)
Que va d'un lloc a l'altre: *agrívagus, rurívaga*.

'-valens -éntis (llet)

Que val: *bivalens, quadrivalens*.

II. Mots

La llista següent és composta de substantius i d'adjectius. Els substantius són donats generalment en nominatiu, amb la forma del genitiu a continuació entre parèntesis només en el cas que aquesta forma també es faci servir en botànica; en canvi, si la forma més usada d'un substantiu és el genitiu, és aquesta la que llistem en primer lloc, amb el seu nominatiu indicat a continuació entre parèntesis. En el cas dels noms propis donem sempre la forma tal com és en la llengua d'origen i no la forma llatinitzada de la qual teòricament deriva el genitiu. Pel que fa als adjectius, en donem les formes masculina, femenina i neutra del nominatiu, és a dir: -us -a -um o bé -is -e. D'altra banda, en el cas que una paraula tingui una forma alternativa, la indiquem a continuació darrera d'una barra inclinada. Un asterisc davant d'un mot significa que no és clar que l'accentuació consignada sigui la correcta o l'única possible.

Abies (abíetis)
abrótanum
Acálypha
ácinos
Aconítum
Ácorus
Acróptilon
acútus -a -um
adháerens
Adónis
adscensionis (*gen. d'adscensio*)
adscítus -a -um
Áegilops
áemulus -a -um / áemulans
aestívus -a -um
aethíopis (*gen. d'áethiops*)
Aethúsa
affínis -e
Agáve
agératum
Áira
aizóon
ajácis (*gen. d'Ájax*)
Ájuga
álbicans
albínus -a -um
áleae

álcea
Alhági
allióni (*gen. d'Allioni*)
almólae (*gen. d'Almola*)
alnéti (*gen. d'alnétum*)
Aloe
álsine
áltilis -e
álypum /-on
Amáracus
amárus -a -um
Amberbóa
Ambrósia
Ambrosína
amómum /-on
ámoi' (*gen. d'Amo*)
amóris (*gen. d'amóris*)
amygdálinus -a -um
amýgdalus
Anábasis
Anácyclus
Anagýris
Anáphalis
Anchúsa
Andrómeda
Andrósace
Andrýala
Anemóne
Anéthum
Angélica
anísum
Annóna
annótinus -a -um
anómalus -a -um
Anthéricum
ánthora
antiquórum (*gen. pl. d'antíquus*)
antonínae (*gen. d'Antonina*)
aparíne
Apéra
áphaca
Áphanes
Ápios
Apócynum
aprícus -a -um
ápulus -a -um
Árabis
Árachis
Árbutus
archangélica
Arctostáphylos
Aréca
Argemóne
Arisarum
Árnica
Ásarum
Asarína
Aspáragus

Asperúgo
Asphodelíne
Asphódelus
ásoi (*gen. d'Asso*)
assumptiónis (*gen. d'assumptio*)
Asterolínon
Astrágalus
Asynéuma
athóus -a -um
Atráctylis
Atrágene
Atriplex
áucheri (*gen. d'Aucher*)
Aucúba
Aubriéta
avellána
Avéna
ávilae (*gen. d'Avila*)
azarólus
azédarach
Azorína

Báccharis
Bácopa
ballóte /-a
balsáminus -a -um
Balsámita
Barbárea
bárbarus -a um
barbazíta
barcelói (*gen. de Barceló*)
barnólae (*gen. de Barnola*)
barreliéri (*gen. de Barrelier*)
basileleónis (*gen. de Basileleo*)
batátas
baudóti (*gen. de Baudot*)
béhen
Bérberis
Bétula
betulónus -a -um
bétulus
bianóris (*gen. de Bianor*)
Biarum
Bífora
bivónae (*gen. de Bivona*)
bocconi (*gen. de Boccone*)
boéhmeri (*gen. de Boehmer*)
boissiéri (*gen. de Boissier*)
Bóleum
bombýcina
bonaróta
Bordérea
bordéri (*gen. de Bordère*)
Bornmuéllera
bornmuélleri (*gen. de Bornmüller*)
bórreri (*gen. de Borrer*)
borýi (*gen. de Bory*)
Brássica

breynínus -a -um
 Briméura
 brittingeri (*gen. de Brittinger*)
 Brotéra
 Brúnnera
 Buddléja
 bulbocástanum
 Bupléurum
 búrsa-pastóris
 búseri (*gen. de Burser*)
 Bútomus

 caballéroí (*gen. de Caballero*)
 cacáo
 Cákile
 Calepína
 calábra
 cálamus
 calcítropa (*calcítropae*)
 Calicótome
 calliprínos
 Cállitris
 Callúna
 Calóphaca
 calýcinus -a -um
 cámara
 Camelína
 candelábrum
 cándicans
 candólleí (*gen. de Candolle*)
 Cánnabis
 cannábinus -a -um
 canúti
 canútus -a -um
 capíllus-véneris
 Cápparis
 Cápsicum
 cáput-medúsa
 Cápsicum
 Caragána
 Carallúma
 Cardamíne
 carduélis
 Cáríca
 Carlína
 caróli (*gen. de Carol*)
 caróta
 Cárpinus
 Carpobrótus
 * Carríchterá
 Cárthamus
 casabónae (*gen. de Casabona*)
 Cassíope
 Castána
 Castelléja
 Catabrósa
 Cattléya
 Cáucalis

 Centáurea
 cephalótus
 Cérasus
 céterach
 Chaenoméles
 Chamaecýparis
 chamaecyparíssus
 Chamaedórea
 chamáedrys
 chamaeírís
 Chamaemélum
 chamaeméspilus
 chamaemóly
 chamaemórus
 chamaepéuce
 Chamáerops
 chamaesýce
 charidémi (*gen. de Charidémum*)
 cherléri (*gen. de Cherler*)
 chevaliéri (*gen. de Chevalier*)
 Chrysochámela
 cícera
 Cicérbita
 Cicúta
 cínara
 Cinchóna
 cinnabárinus -a -um
 Cinnamómum
 cítrinus -a -um
 clandestínus -a -um
 Clématis
 clematítis
 cieménteí (*gen. de Clemente*)
 Cleóme
 clýmenus
 Cneórum
 codínae (*gen. de Codina*)
 Cóffea
 Coíncya
 collínus -a -um
 Cólchicum
 Cóleus
 colméiroí (*gen. de Colmeiro*)
 colónus -a -um
 columbínus -a -um
 Colútea
 Cómarum
 Commelína
 comúnis -e
 compósitus -a -um
 confúsus -a -um
 cónicus -a -um
 cónjugens
 connívens
 conópsea
 consobrínus -a -um
 consólida
 convolútus -a -um

cónyza
 Córchorus
 Cordilíne
 Coréma
 Coridóthymus
 cornícina
 cornútus -a -um
 Correvóni (*gen. de Correvon*)
 Cortúsa
 Corýdalis
 Córylus
 coustouriéri (*gen. de Coustourier*)
 Cótinus
 cotylédon
 coutinhoi (*gen. de Coutinho*)
 Crupína
 cristállinus -a -um
 cucúbalus
 Cúcumis
 Cucúrbita
 Cúlcita
 Cumínium
 Cúcuma
 Cúscuta
 cýanus
 Cýclamen
 Cyclolóma
 Cymínium
 Cymodocéa (i Cymodócea)
 Cýnara
 Cypérus
 Cýtinus
 Cýtisus

 Dáctylis
 dáctylon
 damascénus -a -um
 Datúra
 decípiens
 decórticans
 decórus -a -um
 decumánus -a -um
 delárbrei (*gen. de Delarbre*)
 delílei (*gen. de Delile*)
 dens-leónis
 deódara
 deseglísei (*gen. de Deseglise*)
 desérti, desertórum (*genitius sing. i pl. de desértus*)
 diánae (*gen. de Diana*)
 diáphanus -a -um
 diclínis -e
 dídyms -a -um
 dilútus -a -um
 dióicus -a -um
 diomédis (*gen. de Diomédes*)
 dioscóridis (*gen. de Dioscórides*)
 Diospýros

Dipcádi
 Diplotáxis
 Dipsacus
 Disphýma
 diútínus -a -um
 dívísus -a -um
 Dólichos
 Dorónicum
 Drósera
 drúcei (*gen. de Druce*)
 dufóurei (*gen. de Dufour*)
 dulcamárus -a -um

 Ébenus
 ébulus
 Echinóps
 Echinopsílon
 edúlís -e
 elátus -e -um
 Elatíne
 élegans
 Eleusíne
 (h)elódes
 * Élymus
 Élyna
 embergéri (*gen. d'Emberger*)
 * emeríci
 émerus
 Émpetrum
 enneaphýlos
 Éphedra
 ephémerus -a -um
 epilínium
 epípsílus -a -um
 epíróta
 epíthymum
 Érica
 ericetórum (*gen. pl. d'ericétum*)
 Erígeron
 Érinus
 Eriosýnaphe
 erisitáles / erisitháles
 Erúca
 Erýsimum
 éskia
 ésula
 Euónymus
 eurónotus
 Eutréma
 euxínus -a -um
 evolútus -a -um
 Éxacum
 excísus -a -um
 exílís -e
 exscápus -a -um

 fárfara

favargéri (*gen. de Favarger*)
 férrum-equinum
 festívus -a -um
 Festúca
 filix-fémina
 flavóvirens
 fléischeri (*gen. de Fleischer*)
 florentínus -a -um
 flos-cúculi
 flúitans
 fóemina
 fontquéri (*gen. de Font Quer*)
 forestiéri (*gen. de Forestier*)
 formentérae (*gen. de Formentera*)
 fórsteri (*gen. de Forster*)
 fragíllimus -a -um
 Fráxinus
 frúticans
 Fúirena
 fúlgurans
 fullónum (*gen. pl. de fúllo*)
 fuscoáter -átra -átrum

 Galéga
 galeóbdolon
 galiáni (*gen. de Galiano*)
 Galinsóga
 Gasóul
 gautiéri (*gen. de Gautier*)
 genípi
 Gentiána
 genuínus -a -um
 gingídium / ion
 glaucóvirens
 Glechóma
 glomérulans
 Glycíne
 * Gnáphalon
 gonzáli (*gen. de Gonçal*)
 gonzáloi (*gen. de Gonzalo*)
 Goodyéra
 Goufféia
 gracillimus -a -um
 graecízans
 grioléti (*gen. de Griolet*)
 guajáva
 Guiráoa
 Gúnnera
 gussónei (*gen. de Gussone*)
 Gynandriris
 gynóbasis

 haensélieri (*gen. de Haenseler*)
 Halimíone
 hálimon
 Halópeplis
 hármala
 hástilis -e

 Hédera (héderae)
 Hedýpnois
 Hedýsarum
 hegelmaíeri (*gen. de Hegelmaier*)
 helleboríne
 Helléborus
 Helódea
 (H)elódes
 Helxíne
 Heracléum
 hérba-baróna
 hermaphrodítus -a -um
 Hermodáctylus
 herviéri (*gen. d'Hervier*)
 Hésperis
 hiemális -e
 hippocástanum
 Hippocrépis
 hippomáthrum
 Hippúris
 hircínus -a -um
 hirsútus -a -um
 holósteum /-on
 hoókeri (*gen. de Hooker*)
 hoplísmenos
 hóppeí (*gen. de Hoppe*)
 Hordélymus
 Hórdeum
 Hormínium
 hórridus -a -um
 hortórum (*gen. pl. d'hórtus*)
 humifúsus -a -um
 húmilis -e
 Húmulus
 Hútera
 hyálinus -a -um
 híbridus -a -um
 Hydrangéa
 Hydrocótyle
 hydrolápathum
 hydrópipe
 Hyoscýamus
 Hypécoum
 Hypéricum
 hypopsilum
 Hyssópus

 Ibéris
 ibízae
 idubédae (*gen. d'Idubeda*)
 Iflóga
 Illécebrum
 illegítimus -a -um
 impátiens
 Imperáta
 imperáti (*gen. d'imperátus*)
 impudícus -a -um
 incánus -a -um

incísus -a -um
 innótus -a -um
 insulárum (*gen. pl. d'ínsula*)
 intercédens
 íntybus
 * Iondrába
 Isatis
 Isóetes
 ítalus -a -um

 jalápa
 Jasióne
 Jasmínium
 jordáni (*gen. de Jordan*)
 jujúba
 Juníperus
 Jurínea

 káempferi (*gen. de Kaempfer*)
 Kalánchoe
 kapéla
 karóo
 Kérnera
 kérneri (*gen. de Kerner*)
 Kitaibélia
 kitaibélii (*gen. de Kitaibel*)
 Kóniga
 kráusei (*gen. de Kraus*)

 lacáitae (*gen. de Lacaita*)
 lácer lácera lácerum
 Lactúca
 ládanum
 Lafuéntea
 Lagarosíphon
 lágoi (*gen. de Lago*)
 lagópus
 Lagótis
 lagúnae (*gen. de Laguna*)
 Lantána
 Lapiédra
 lappónum (*gen. pl. de lappo*)
 Lápsana
 Iaserpítii-síleris
 Lasiopéra
 Lástrea
 láthyris, Láthyrus
 latisíliqua
 latisquáma
 latrónum (*gen. pl. de látro*)
 laurocérasmus
 Lavátera
 Leóntice
 lepidótus -a -um / -ótiś
 lépidus -a -um
 Ieporínus -a -um
 leucógraphus -a -um
 Léuzea

 Levísticum
 Léysera
 líbanus (líbani)
 líbycus -a -um
 lilioasphódelus
 Linósyris
 Líparis
 Lístera
 litardiéri (*gen. de Litardière*)
 Livistóna
 longicrúris
 Lotonónis
 lucánus -a -um
 lucórum (*gen. pl. de lúcus*)
 ludovíci-salvatóris (*gen. de Ludovicus Sal-
 vátor*)
 Lupínus
 lúpulus
 Lúzula
 lycóctonum
 Lycopérsicon / -um
 Lysichiton

 mackénziei (*gen. de Mackenzie*)
 Maclúra
 macrosíphon
 macúca
 Magýdaris
 máhaleb
 Majorána
 Malabáila
 Málope
 Mandrágora
 manescávi (*gen. de Manescau*)
 Mánihot
 máriai (*gen. de Maria*)
 marínus -a -um
 mártagon
 mastíchinus -a -um
 Matthiála
 matthiáli (*gen. de Matthioli*)
 máximus -a -um
 Máytenuś
 mélanops
 melanóxyloń
 meléagris
 meléna
 Mélica
 Melilótus
 melópepo
 * Meníocus
 Merendéra
 Méspilus
 Míbora
 Micrócala
 mínimus -a -um
 minútus -a -um
 Misopátes

moliniéri (*gen. de Molinier*)
 mollúgo
 moniéri, monniéri (*gen. de Monnier*)
 Mónica
 Momórdica
 Monésés
 montgói (*gen. de Montgó*)
 Morína
 moróderi (*gen. de Moróder*)
 muéleri (*gen. de Müller*)
 múlticeps
 murórum (*gen. pl. de múrus*)
 Muscári
 muscípulus -a -um
 muscívorus -a -um
 mutellínus -a -um
 múticus -a -um
 Mýagrum
 Mycélis
 mycóni (*gen. de Micó*)
 Myrícá
 Myrsíne
 myrobálana

 Nanánthea
 Neatostéma
 némorum (*gen. pl. de némus*)
 * neopícris
 * Neotinéa
 Népeta
 néstleri (*gen. de Nestler*)
 Nicotiána
 nígricans
 Nónea
 nóli-tángere
 Notóbasis

 obésus -a -um
 * Obióne
 obscúrus -a -um
 obtúsus -a -um
 Ócimum
 óculus-sólis
 odórus -a -um
 óederi (*gen. d'Oeder*)
 Oenothéra
 officinárum (*gen. pl. d'officina*)
 óffneri (*gen. d'Offner*)
 Oglífa
 olivetórum (*gen. pl. d'olivétum*)
 omórikus -a -um
 Omphalódes
 Onóbrychis
 Onocléa
 Onónis
 opácus -a -um
 ópalus
 Oplísmenus

Opóponax
 ópulus
 oréades
 Oríganum
 Orláya
 Órmenis
 Ornithógalum
 órobus
 ortégae (*gen. d'Ortega*)
 orvála
 Orýza
 Óstrya
 Ósyris
 * Otrúbae
 ottónis (*gen. d'Otto*)
 ovínus -a -um
 Óxalis
 Oxýbaphus
 Oxýgraphis

 Paederóta
 Paeónia
 Paleocýanus
 palaestínus -a -um
 Pallénis
 pánaces
 Pánicum
 Papáver
 Pápyrus
 paradísi (*gen. de paradísus*)
 Parápholis
 pardalínus -a -um
 párdoi (*gen. de Pardo*)
 parlatóris (*gen. de Parlatore*)
 Páspalum
 passerínus -a -um
 Pastináca
 patavínus -a -um
 pátulus -a -um
 paunéroï (*gen. de Paunero*)
 pécten-véneris
 Péganum
 pelecínos / -us
 pentadáctylis
 perádo
 peregrínus -a -um
 periclymenum /-os
 Períploca
 Pérsea
 pérvirens
 pes-cáprae
 pétteri (*gen. de Petter*)
 Peucédanum
 Phágnalon
 Phalacrachéna
 Phaláris
 Phragmítes
 Phyllódoce

Phillyrea
 Phytélephas
 Phytéuma
 Píceá
 Picnómon
 Pílea
 pinetórum (*gen. pl. de pinétum*)
 pinsápo
 piórum (*gen. pl. de piús*)
 pithýsa
 planisíliqua
 Plátanus
 plátypus
 plumiéri (*gen. de Plumier*)
 polítus -a -um
 polyactínus -a -um
 Polýgala
 Pópulus
 pórrigens
 Portuláca
 pózoí (*gen. de Pozo*)
 praepróperus -a -um
 praeústus -a -um
 Prolóngoa, Prolóngoi (*gen. de Prolongo*)
 procérus -a -um
 psammítis
 pseudocápsicum
 pseudocypérus
 pseudoflúitans
 pseudohyssópum /-us
 pseudoíva
 pseudophragmítis
 pseudoplátanus
 pseudopúmilus -a -um
 Pseudorláya
 Pseudotsúga
 Psorálea
 ptármica
 Ptélea
 púmilus -a -um
 Púnica
 Pýrola
 pyrópus

 quadrángulus -a -um
 questiéri (*gen. de Questier*)
 quichiótis (*gen. de Quijote*)

rádians
 radícans
 ragusínus -a -um
 Ráphanus
 recógnitus -a -um
 recónditus -a -um
 recutítus -a -um
 redivívus -a -um
 regínae (*gen. de regína*)
 remótus -a -um

Reséda
 Retáma
 retúsus -a -um
 Réutera
 réuteri (*gen. de Reuter*)
 revolútus -a -um
 rhabárbarum
 Rhodótypos
 Rhynchócorys
 Rhynchosinápis
 richeri (*gen. de Richer*)
 Rícinus
 rígoi (*gen. de Rigo*)
 Ríndera
 rivínus -a -um
 rodiéi (*gen. de Rodié*)
 rómeri (*gen. de Römer*)
 Roríppa
 rossmáessleri (*gen. de Rossmuessler*)
 Rotála
 rothmáleri (*gen. de Rothmaler*)
 Roubiéva
 rufínus -a -um
 rútilus -a -um

 sabína
 sabuletórum (*gen. pl. de sabulétum*)
 Sáccharum
 Sagína
 Salpíchroa
 Sálsola
 salvadóris (*gen. de Salvador*)
 salvatóris, salvatórum (*gen. sing. i pl. de
 Salvator*)
 Sambúcus
 Sámolus
 Santolína
 Sántalum
 sardóus
 sarracenórum (*gen. pl. de sarracénus*)
 Sássafras
 satívus -a -um
 scabiósa
 Scarióla
 schéuchzeri (*gen. de Scheuchzer*)
 schléicheri (*gen. de Schleicher*)
 schráderi (*gen. de Schrader*)
 schréberi (*gen. de Schreber*)
 scólopax
 scólymus /-os
 Scorzonéra
 Secále
 Securínega
 securidáca
 ségetum (*gen. pl. de séges*)
 seguíeri (*gen. de Seguier*)
 selágo
 Selínium

semicompositus -a -um
 semperflorans
 sempervirens
 Sempervivum
 sendtneri (*gen. de Sendtner*)
 Senebióra
 Senécio
 Sequóia
 séridis
 serótinus -a -um
 Sésamum
 Séseli
 sículus -a -um
 Sícycos
 sieberi (*gen. de Sieber*)
 Sílaum, Sílaus
 Siléne
 síliqua
 silvularum (*gen. pl. de sílvula*)
 Sílybum
 símulans
 * Simbuléta
 Siméthis
 Sinápis
 Smilacína
 Solánum
 Solíva
 sóphia
 Sophóra
 souliéi (*gen. de Soulié*)
 soyéri (*gen. de Soyer*)
 Spartína
 spéculum
 spéculum-véneris
 speluncárum (*gen. pl. de spelúnca*)
 sphaerocéphalon
 Spirodéla
 Sporóbolus
 sprúneri (*gen. de Spruner*)
 Staehelína
 Staphyléa
 Státice
 Stelléra
 Stenótaphrum
 Stratiótes
 subhirsútus -a -um
 submurórum
 súbnitens
 subnúdus -a -um
 subtilis -e
 Succisa
 súdrei (*gen. de Sudre*)
 supínus -a -um

 tabácum
 tabernaemontáni (*gen. de Tabernaemontá-
 nus*)
 Tagétes

 tallónis (*gen. de Talló*)
 Tamarix
 Tanacétum
 Taráxacum
 * tartonráira
 tectórum (*gen. pl. de tectum*)
 Téline
 Téllima
 témulus -a -um
 Tetracínis -e
 Tetradícilis
 tétrahit
 tétralix
 thaláckeri (*gen. de Thalacker*)
 Theobróma
 théssalus -a -um
 tigrínus -a -um
 tinctórum (*gen. pl. de tinctor*)
 Tithýmalus
 tobíra
 Tolmíea
 Tórilis
 tórtilis -e
 tragoríganus -a -um
 tránsiens
 traunsteíneri (*gen. de Traunsteiner*)
 trémulus -a -um
 Tríbulus
 Trichéros
 trichómanes
 tricornútus -a -um
 Triguéra
 trinitátis (*gen. de trinitas*)
 triónum (*gen. de triónes*)
 Tríticum
 triumviráti (*gen. de triumvirátus*)
 Tropáeolum
 Túlípa
 Túnica
 turrítus -a -um
 týphinus -a -um
 týpicus -a -um

 Umbilicus
 umbilicus-véneris
 únedo
 Urgínea
 ursínus -a -um
 Urtíca

 Vahlódea
 Valeriána
 várians
 vayrédae (*gen. de Vayreda*)
 végetus -a -um
 vénetus -a -um
 Venténata
 Verátrum

Verbéna
verbenáca
Verbesína
verlotiórúm
Verónica
vétteri (*gen. de Vetter*)
viciósoi (*gen. de Vicioso*)
vígoi (*gen. de Vigo*)
Vincetóxicum
Vióla
víridis -e
vírginis-máriæ (*gen. de Virgo-maria*)
viridiflávus -a -um
visnága
Vitaliána
vulpínus -a -um

wágneri (*gen. de Wagner*)
wéyleri (*gen. de Weyler*)

xánthinus -a -um
xanthochlórus -a -um

zapatéri (*gen. de Zapater*)
Zebrína
Zelkóva
zeócriton
Zigadénus
Zingíber
Zíziphus
Zósima
Zostéra

